

de at være opmærksom på, om grunden til udsættelsen ophører.

Rammeafgørelsen pålægger samtidig fuldbyrdesstaten i udsættelsesperioden at træffe enhver foranstaltning, som den ville træffe i lignende indenlandske tilfælde for at undgå, at formuegodet ikke længere er tilgængeligt med henblik på fuldbyrdelsen af konfiskationsafgørelsen i en eventuel udsættelsesperiode, jf. artikel 9, stk. 1a.

Efter den europæiske konvention af 28. maj 1970 om straffedommes internationale retsvirkningers artikel 36 kan beslaglæggelse i forbindelse med en anmodning om fuldbyrdelse af en afgørelse om konfiskation foretages i overensstemmelse med national ret. Det følger endvidere af retsplejelovens § 1002, at reglerne om beslaglæggelse finder tilsvarende anvendelse efter dom til sikkerhed for bl.a. krav på konfiskation efter straffelovens § 75, stk. 1, 1. pkt., 2. led, og 2. pkt., og stk. 3, og § 76 a, stk. 5.

Rammeafgørelsen fastsætter ikke nærmere bestemmelser om, hvilke foranstaltninger der i givet fald skal iværksættes. Den mest nærliggende foranstaltning vil imidlertid i sådanne tilfælde være beslaglæggelse.

Det foreslås derfor i § 36, stk. 2, at give mulighed for anvendelse af retsplejelovens bestemmelser om legemsindgreb, ransagning, beslaglæggelse og edition, hvis det er nødvendigt for at kunne sikre, at formuegodet også efter udsættelsesperioden vil være tilgængeligt med henblik på fuldbyrdelse af konfiskationsafgørelsen. Det indebærer, at de relevante kapitler vil kunne finde anvendelse i forhold til lovovertrædelser, der ikke er strafbare efter dansk ret, hvis der er tale om lovovertrædelser, som er omfattet af positiv-listen i § 32, stk. 1. Da de lovovertrædelser, der er omfattet af listen, imidlertid som nævnt i pkt. 5.3.2, som udgangspunkt er strafbare i alle medlemsstater, vil dette formentligt ikke have megen praktisk betydning.

Rammeafgørelsens forpligtelse må, i tilfælde hvor betingelserne for fuldbyrdelse er opfyldt, men hvor fuldbyrdelsen udsættes, fordi det pågældende formuegode allerede er beslaglagt med henblik på konfiskation, medføre en pligt til at begære beslaglæggelse med henblik på det formål, der er angivet i den udenlandske konfiskationsafgørelse, for at undgå, at andre foretagne dispositioner over den pågældende genstand eller det pågældende formuegode vil få prioritet forud for den udenlandske konfiskationsafgørelse. Der bør således i givet fald foretages en beslaglæggelse med sekundær prioritet.

Beslaglæggelsen vil i sådanne situationer formentlig ofte kunne gennemføres ved, at den, mod hvem indgrebet retter sig, meddeler skriftligt samtykke, jf.

lovforslagets § 50, stk. 2, og retsplejelovens § 806, stk. 7. Er det ikke muligt, træffes afgørelsen af retten.

### 5.3.5 Fordeling af midler fra fuldbyrdelse af afgørelser

Rammeafgørelsens artikel 14 omhandler fordelingen af de midler, der konfiskeres.

Det er udgangspunktet i 1970-konventionen, at konfiskerede midler tilfalder fuldbyrdesstaten. Dette kan dog fraviges, hvis der er tale om genstande, der repræsenterer en særlig interesse. I sådanne tilfælde kan fuldbyrdesstaten tilbagesende genstanden, men der består ikke en pligt hertil.

Rammeafgørelsen indebærer, at alene konfiskationsbeløb på mindre end 10.000 euro forbliver i Danmark. I alle andre tilfælde skal halvdelen af det beløb, som stammer fra fuldbyrdelsen af afgørelsen om konfiskation, overføres til udstedelsesstaten.

Er der tale om andre formuegoder end penge, kan de danske myndigheder sælge godet og fordele salgsbeløbet efter de nævnte retningslinier. Hvis udstedelsesstatens konfiskationsafgørelse omfatter et pengebeløb, og udstedelsesstaten samtykker i overførslen, kan godet også overføres til udstedelsesstaten. Hvis ingen af delene kan lade sig gøre, fordeles formuegodet efter dansk ret, dvs. at genstanden som udgangspunkt tilfalder staten.

Tilsvarende ordningen i 1970-konventionen kan konfiskerede formuegoder, der må anses for kulturgoder, som er en del af Danmarks nationale arv, forblive i Danmark. I sådanne tilfælde vil Danmark således hverken være forpligtet til at sælge eller til at returnere formuegodet.

”Kulturgode” skal forstås i overensstemmelse med artikel 1, nr. 1, i direktiv 93/7/EØF som tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område. Denne bestemmelse indeholder en meget detaljeret definition af begrebet.

Ret til tilbageførelse af konfiskerede beløb og formuegoder tilkommer Danmark i samme omfang.

Reglerne om fordelingen foreslås indsat i lovforslagets §§ 42-45.

### 5.3.6 Refusion

Det følger af rammeafgørelsens artikel 15a, at udstedelsesstaten skal refundere de beløb, som fuldbyrdesstaten har udbetalt i erstatning, hvis fuldbyrdesstaten efter egen lovgivning er ansvarlig for skade forvoldt over for en af sagens interesserede parter i forbindelse med fuldbyrdelse af en konfiskationsafgørelse, medmindre erstatningen er begrundet i fuldbyr-